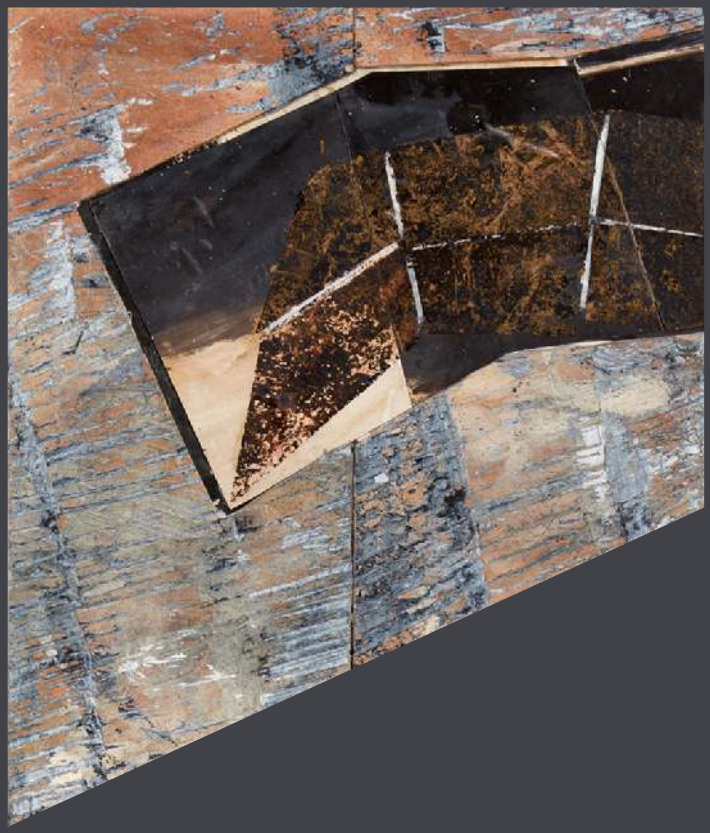

Albert Levente
Vargha Mihály

OSTINATO

Erdélyi Művészeti Központ
SEPSISZENTGYÖRGY
2017

Albert Levente
Vargha Mihály

OSTINATO

Mesterséges természeti képződmények*

Vargha Mihály és Albert Levente kiállítása elé

Hogy mi a transzcendens, arra a filozófus, a teológus, a történész, az irodalmár más-más választ ad. A vizuális művésznek talán könnyebb dolga van, mert a konkrét szavakat elkerülve csak sejtet, az empirikus érzetekre épít, először a sajátjára, amelyet művekben fogalmaz meg, majd a néző szenzibilitására, reflexióira hagyatkozik, átadja a műveit a szemlélésnek, és ez a „mű" generálja a transzcendens megtapasztalását, megidézi a spirituális jelenlétét.

Abban azért van egy közmegegyezés, hogy a transzcendens nem látható, nem konkrét tapasztalat, nem a fizikai léthez tartozik, de mégis olyasmi váltja ki, amit látunk, hallunk, érzékelünk, teszünk. Misztikus, mágikus, szubjektív. Nem az emberen kívüli, hanem az emberből fakad. Nem mechanikus, nem technikai, nem virtuális, nem gépies, de nem is tudatos, ugyanakkor univerzális. Organikus és naturális, mégis szellemi és természetfeletti. Megfoghatatlan, mégis fogva tart. Ennek a jelenségnek gondolkodóink – mint Heidegger, Husserl vagy a közelebbi példa, Hamvas Béla – egész életet, sok száz oldalt szenteltek. Vargha Mihály és Albert Levente ennek az empirikusan megtapasztalható univerzális *transzcendens*nek a megidézői. De nem ugyanúgy, sőt, módszereik kontrasztban állnak egymással.

Abban, hogy a matériával fejezik ki láthatatlan tartalmaikat, megegyeznek, de Vargha az anyag természetes tulajdonságait, a formái sugallatát követi, Albert pszeudonaturális nyomokat alkot. A grafikai mintázatok, jelek, amelyeket létrehoz, hasonlatosak a teremtéshez, mert így, ilyen formában csak egyszeriként jöhettek létre, megidézik a naturálisat, de a természetben nem található formákat alkotnak.

Vargha Mihály szobrai az *objet trouvé*, az ősi rituális szobrok és az eleven fatörzsek tulajdonságait ötvözik, megmunkálásuk is természetazonos. Természetességük mellett azonban változatos plasztikai találékonysággal, pozitív/negatív, éles, szögletes vagy finom, lágy formáikkal emberi kapcsolatokat, viszonyokat, hangulatokat fejeznek ki, univerzálisan értelmezhetőek, nem igényelnek szöveges magyarázatot, és nem nélkülözik a dada ránk hagyott humorát sem. Alapvetően emelkedettek és játékosak egyben.

Albert Levente ebben hasonló hozzá, de ő inkább a tudomány felől közelít, eljátszik az emberi és a kozmikus lét dimenzióival, művei lehetnének fizikai, kémiai kísérletek dokumentációi (*Oldódó formák,*

* Wehner Tibor szóhasználata, idézet helye: Természetszobrászok, http://www.jamk.hu/ujforras/990309.htm

Fénytörők), mikroszkopikus felvételek, apró organizmusok mozgásának vizsgálati anyagai, de akár űrszonda poétikus kozmoszfotói is (*Végtelen szeletelése*). De egyes címadásai (pl.: *Embrió, Kiszorítottak, Víztároló*) visszazökkentenek az emberi külső vagy belső világ, tájalakulatok, psziché világába is. Mindkét művész alkotásainak hordozói természetes anyagok, amivel az egykori Fáskör tagjainak (Húber András, Orosz Péter, Samu Géza és Varga Géza Ferenc) törekvéseihez igazodnak, miszerint műveik *„organikus, absztrakció felé hajló faragványok és konstrukciók, melyek gyakran merítenek a természeti népek atavisztikus, törzsi művészetének szimbolikájából. Szobrászatuk az avantgárd és a népi hagyományok talajából egyaránt táplálkozó, egyéni hangvételű műalkotásokat hozott létre. (…) Közös kiállításaikon az együtt gondolkodásra, a művek önálló világainak dialógusára helyezték a hangsúlyt.*" **

A két művész a teret különbözőképpen használja. A grafikus belerajzol a térbe, felületet alkot a papíron, elhatárol, jelet teremt. A szobrász a teret belakja, abból indul ki, és oda érkezik meg, nem formálja, hanem megtölti vagy körülveszi. A szobrokkal a meglevő formákat „hasznosítja", sajátítja ki és menti meg az enyészettől, a természetes anyagot, a fát emeli be a kiállítótérbe, és csekély átalakítással transzformálja a teremtés tárgyát gondolattá.

A valóságfelettiséget az absztrakció két egymást jól kiegészítő formájában láthatjuk megvalósulni, a képi és a plasztikai redukcióban, amit a felületek természetazonos jellege csak tovább fokoz. A kiállított művek így az európai kultúra egy olyan időszakát, a hetvenes éveket, a neoavantgárd végét is megidézik, amikor a művészek biztonságos menedéknek érezték a keleti filozófiák világát, a nonfiguratív ábrázolásmód titokzatosságát, ugyanakkor a személyesség lehetőségét, és ebből merítettek – ami egyfajta védekezés a társadalmi átalakulások, a technicizálódás negatív hatásai ellen, és a szabadságvágy kifejezője is volt.

Ami akkor „modern" volt, ma átértékelődött – a szóhasználat megváltozott, a jelentés átalakult, de a művészet egykori formái itt vannak, ismétlődnek, keverednek, tisztulnak, bonyolódnak. Hogy mi az aktuális kifejezési forma, azt a művészek maguk határozzák meg, a művészettörténész alkalmazkodik, értelmez.

A hetvenes évek neoavantgárdja egyrészt éppen tagadta a múltat, új akart lenni, nem forradalmi, inkább szemlélődő, de eltérő, lázadó, a hagyományos és romantikus esztétikát tagadta, ugyanakkor a hittel egyenlő szellemi táplálék és lelki szükséglet szeretett volna lenni egyszerre, vizsgálódó és lírai.

Ebben keresendő a korszak művészeti módszereinek mai népszerűsége, nemcsak a képzőművészetben, hanem a dizájnban, az építészetben, az alkalmazott grafikában is. Ugyanakkor ez itt abból az igazodási kényszer nélküli alkotói attitűdből fakad, amelyet alapvetően a generációtól független spontán kreativitás és a matériához, illetve a spiritualitáshoz való szoros kapcsolat határoz meg.

Muladi Brigitta

** Hornyik Sándor: Fáskör, Artportal, idézet helye: http://artportal.hu/lexikon/iranyzatok/faskor

Formațiuni naturale artificiale*

Prefață la expoziția lui Mihály Vargha și Levente Albert

La întrebarea, ce este transcendentalul, un filosof, un teolog, un istoric, un literat dau răspunsuri diferite. Poate, artistul vizual are o sarcină mai ușoară, deoarece evitând cuvintele concrete, el doar lasă să se întrezărească, se bazează pe percepția empirică, prima dată pe a sa, formulând-o în opere, iar după aceea, pe sensibilitatea, reflecția privitorului, își cedează operele spre a fi privite, și această „operă" generează experiența transcendentalului, invocă prezența spiritualului.

Totuși, există un consens: că transcendentalul este ivizibil, nu este o experiență concretă, nu aparține de existența fizică, dar este totuși indus de ceea ce vedem, auzim, percepem, facem. Mistic, magic, subiectiv. Nu este în afara omului, ci izvorăște din om. Nu este mecanic, tehnic, virtual, automatic, dar nici nu este conștient, însă totodată, este universal. Este organic și natural, totuși spiritual și supranatural. Nu este palpabil, dar ne ține captivi. Marii gânditori, ca Heidegger, Husserl sau, un exemplu mai apropiat, Béla Hamvas au dedicat acestui fenomen viețile lor și sute de pagini.

Mihály Vargha și Levente Albert invocă acest *transcendental* universal al experienței empirice. Dar nu în același fel, metodele lor chiar contrastează.

Prin faptul că exprimă conținuturi invizibile cu materie – se aseamănă, dar Vargha urmează caracteristicile naturale ale materialului, inspirația formelor inerente, iar Albert creează urme pseudo-naturale. Tiparele grafice, semnele generate de el sunt asemănătoare cu creația, pentru că așa, în această formă sunt unice, invocă naturalul, dar alcătuiesc forme care nu se regăsesc în natură.

Sculpturile lui Mihály Vargha îmbină caracteristicile objet trouvé, ale statuilor rituale ancestrale și a trunchiurilor de copac vii, dar și prelucrarea lor este naturală. Însă, pe lângă naturaleța lor, prin inventivitatea plastică variată, prin formele pozitive/negative, ascuțite, aspre sau, dimpotrivă, fine și delicate, exprimă relații, situații, stări de spirit umane, sunt interpretabile în mod universal, nu necesită explicație în cuvinte și nu sunt lipsite de umorul moștenit de la dadaism. Sunt, în esența lor, deopotrivă și elevate și ludice.

Sub acest aspect, lucrările lui Levente Albert sunt asemănătoare, dar el are un mod de abordare dinspre știință, se joacă cu dimensiunile existenței umane și cosmice, operele sale pot fi documentări ale unor

* Expresia lui Wehner Tibor, sursa citatului: Természetszobrászok [Sculptorii naturii], http://www.jamk.hu/ujforras/990309.htm

experimente fizice, chimice (*Forme solubile, Refractori de lumină*), imagini prin microscop, materiale de cercetare ale mișcării organismelor microscopice, dar și fotografiile cosmice ale unei sonde spațiale (*Felierea infinitului*). Dar și formularea titlurilor ne readuce în multe cazuri pe teritoriul lumii umane interioare și exterioare, al elementelor de peisaj, a psihicului (*Embrion, Excluşii, Lac de acumulare*). Operele ambilor artiști sunt lucrate în materiale naturale continuând astfel aspirațiile membrilor „Fáskör" [Cercul lemnarilor] de odinioară (András Húber, Péter Orosz, Géza Samu és Géza Ferenc Varga), ale căror lucrări sunt „*sculpturi și construcții organice, cu tendință spre abstracțiune, care se inspiră adesea din simbolistica artei tribale, atavistice ale popoarelor naturale. Arta lor a creat opere cu un stil individual, care se inspiră atât din avangardă, cât și din tradițiile populare. (…) La expozițiile lor comune, au pus accentul pe gândirea împreună, pe dialogul lumilor autonome ale operelor.*" **

Cei doi artiști folosesc în mod diferit spațiul. Graficianul desenează în spațiu, creează o suprafață pe hârtie, delimitează, creează semne. Sculptorul umple spațiul, pornește de la acesta și ajunge la acesta, nu îl modelează, ci îl umple sau îl înconjoară. Prin sculpturi „valorifică" formele existente, le revendică pentru sine, le salvează de la pieire, introduce materialul natural, lemnul, în spațiul expoziției și, printr-o intervenție minimă, transformă obiectul creației în idee.

Vedem aici realizarea suprarealului prin două feluri ale abstracției, reducția grafică și cea plastică, care se completează reciproc, ceea ce se amplifică prin caracterul natural al suprafețelor. Astfel, operele expuse invocă o epocă a culturii europene, anii șaptezeci, sfârșitul neoavangardei, când artiștii vedeau un adăpost sigur în universul filosofiilor orientale, în misterioasa reprezentare nonfigurativă, și, totodată, șansa subiectivității, s-au inspirat din acestea ca un fel de apărare împotriva consecințelor negative ale transformărilor sociale, a tehnicizării, fiind și expresia dorinței de libertate.

Ceea ce a fost „modern" atunci, s-a reevaluat, s-a schimbat limbajul, s-a transformat sensul, dar formele artistice de atunci sunt prezente, se repetă, se amestecă, se clarifică, se complică, iar faptul, care este forma de expresie actuală, este determinat de artiștii înșiși, istoricul de artă se adaptează, interpretează. Neoavangarda anilor șaptezeci, pe de o parte, a negat trecutul, a vrut să fie nouă, dar nu revoluționară, mai degrabă contemplativă, dar diferită, rebelă, a negat estetica tradițională și romantică, dar totodată, a dorit să fie egală cu credința, hrană spirituală și necesitate sufletească, exploratoare și lirică. Aceasta poate fi explicația popularității mijloacelor artistice ale acelei epoci în zilele noastre, nu numai în artele plastice, dar și în design, arhitectură, grafică aplicată. Totodată, aici își are originea și în acea atitudine creatoare fără constrângeri de a se conforma, care este definită în esența ei de creativitatea spontană independentă de generații, de legătura strânsă cu materia și spiritualitatea.

Brigitta Muladi

** Sándor Hornyik: Fáskör, Artportal, sursa citatului: http://artportal.hu/lexikon/iranyzatok/faskor

Artificial Natural Formations*

Foreword to Mihály Vargha and Levente Albert's Exhibition

The philosopher, the theologian, the historian and the litterateur give different answers to the question what transcendental is. The task of the visual artist is perhaps easier, as he only suggests the answer by avoiding concrete words, by appealing to empirical perceptions, first to his own, which he formulates in artworks, then he relies on the viewer's sensitivity and reflections, offers his works for contemplation, and this "art-work" generates the experience of the transcendental, evokes the presence of the spiritual.

There is, however, consensus in the fact that the transcendental is not visible, not a concrete experience, it does not belong to physical existence, still, it is triggered by something that we see, hear, perceive and do. It is mystical, magical and subjective. It is not outside the human, but it arises from the human. It is not mechanical, technical, virtual, nor conscious but universal. It is organic and natural, still, it is spiritual and supernatural. It is impalpable, still, it holds us captive. The great thinkers such as Heidegger, Husserl or, a closer example, Béla Hamvas, devoted their entire lives, hundreds of pages to this phenomenon.

Mihály Vargha and Levente Albert evoke this universal *transcendental* that can be experienced empirically. But not in the same way, what is more, their methods are in contrast with each other. They are concordant in expressing their spiritual contents through the material, but whereas Vargha follows the natural features, the impulse of the forms of the material, Albert creates pseudo-natural traces. The graphic patterns and signs that he creates are similar to Genesis, as they are unique created in the respective form; they evoke the natural but create forms that cannot be found in nature.

Mihály Vargha's sculptures blend the features of the *objet trouvé*, ancient ritual statues and live tree trunks, their processing is also nature-identical. Besides their naturalness, through varied plastic ingenuity, with their positive/negative, sharp, angular or delicate, soft forms they express human connections, relations and atmospheres, they are universally interpretable, they do not require textual explanation and they are not devoid of the humour left to us by Dada either. They are basically elevated and playful at the same time.

In this respect Levente Albert is similar to him, but he approaches rather from the direction of science, he plays with the dimensions of human and cosmic existence; his works could be documentations of physical

* Tibor Wehner's term, place of quotation: Természetszobrászok, http://www.jamk.hu/ujforras/990309.htm

or chemical experiments (*Dissoluble Forms, Light Refractors*), test materials of microscopic recordings of the motion of tiny organisms or even poetic cosmos-photos taken by a space probe (*The Slicing of Infinity*). But some of his titles (e.g. *Embryo, The Ousted, Water Tank*) pull us back into the world of the human universe, outer or inner, landscape formations, the psyche. The support material of both artists are natural materials, by means of which they adjust to the endeavours of the members of the former Fáskör (András Húber, Péter Orosz, Géza Samu and Géza Ferenc Varga); in this respect their works are "*organic carvings and constructions tending towards abstraction, which often draw on the symbolism of atavistic, tribal art of natural peoples. Their sculpture created artworks of unique tone, inspired by both the avant-garde and folk traditions. (…) In their joint exhibitions they laid emphasis on collective thinking, on the dialogue of the autonomous worlds of artworks.*" **

The two artists use space differently. The graphic artist draws into space, creates a surface on paper, delimits, creates signs. The sculptor populates the space, starts from it and arrives at it, does not shape it but fills or surrounds it. With the sculptures he "utilizes", appropriates the existing forms and saves them from decay, he brings the natural material, the wood into the exhibition space and with little modification he transforms the object of creation into thought.

We can find that the supernatural takes shape in two forms of abstraction, namely visual and plastic reduction, complementing each other, which is further increased by the nature-identical character of surfaces. Thus the exhibited artworks evoke a period of European culture, namely the seventies, the end of the neo-avant-garde, when the artists perceived the world of oriental philosophies, the mysteriousness of nonfigurative representation as well as the possibility of subjectivity as safe haven, and they drew on them, which was a kind of defence against the social changes, against the negative impacts of technicization; it was also an expression of the desire for freedom.

What used to be "modern" then has been revalued by now, the terminology has changed, the signification has transformed, however, one-time art forms are here, they are repeated, blended, purified, they get more complex; the artists themselves define what the current form of expression is, the art historians adapt to them and interpret their artworks. The neo-avant-garde of the seventies, on the one hand, rejected the past, it strove to be new but not revolutionary, rather contemplative but different, rebellious; it denied traditional and Romanticist aesthetics, on the other hand, it wished to be spiritual food and spiritual need, equal to faith, analytical and lyrical. This is what today's popularity of the artistic methods of the age lies in, not only in fine arts, but also in design, architecture and applied graphics. At the same time, this arises from the nonconformist artistic attitude characterized by spontaneous creativity, independent of generations, as well as by the close connection with the material and the spiritual.

Brigitta Muladi

** Sándor Hornyik: Fáskör, Artportal, place of quotation: http://artportal.hu/lexikon/iranyzatok/faskor

ALBERT Levente

1959. május 14., Csíkkarcfalva

1986-tól rendszeresen állít ki hazai és nemzetközi tárlatokon vegyes technikával készült grafikát, installációt, festményt. A sepsiszentgyörgyi Háromszék napilap fotóriporteréként dolgozik.
1996-tól tagja a Román Képzőművészeti Szövetségnek, 2012-től a franciaországi Soleil de l'Est Egyesületnek. 2017-től tagja a Barabás Miklós Céhnek.

EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK:
1992 • Képtár, Sepsiszentgyörgy
1994 • Várgaléria, Veszprém (Vargha Mihállyal)
1998 • Reménység háza, Brassó
2010 • Istálló Galéria, Árkos (Péter Alpárral)
2011 • Rozsdasereg, Magma Galéria, Sepsiszentgyörgy
2015 • Romcsíptető, Park, Sepsiszentgyörgy

CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK (válogatás):
1986 • A madár, témaelemző kiállítás, Kortárs Galéria, Sepsiszentgyörgy
1988-1989 • Rajz-Szín-Forma, Kortárs Galéria, Sepsiszentgyörgy
1990 • A ház, témaelemző kiállítás, Kortárs Galéria, Sepsiszentgyörgy
1991 • Médium2, nemzetközi seregszemle
1991 • AnnArt, performansz fesztivál, Szent Anna-tó
1991 • Oriens I, kelet-európai kultúrbörze, Békéscsaba
1994 • Oszakai Triennálé, Oszaka, Japán
1995 • Art Addiction, Stockholm, Svédország
1996 • Corpus,Vasarely Múzeum, Budapest
1996 • Szobrászati kiállítás, Delta Galéria, Arad
1998 • Artexpo, Műcsarnok, Budapest
2001 • Nemzeti Szalon, Bukarest
2004 • Pelikán Galéria, Székesfehérvár
2005 • Gyökerek, Finn, bolgár, erdélyi, magyarországi képzőművészek kiállítása, szimpózium, Balatonalmádi
2008 • Nemzetközi kiállítás és szimpózium, Kaarja, Turku, Finnország
2009 • Fekete-fehér, témaelemző kiállítás, Gyárfás Jenő Képtár, Sepsiszentgyörgy
2010 • Nemzetközi szimpózium és kiállítás, Arjang, Svédország
2011 • Finn, svéd és erdélyi képzőművészek tárlata és szimpóziuma, Képtár, Sepsiszentgyörgy
2011-2014 • Romániai Grafika, Művészetek Háza, Bukarest
2013 • Chateau de Trousse-Barriere, Briare, Franciaország
2014 • Román Kulturális Központ kiállítóterme, Brüsszel
2014 • III. Székelyföldi Grafikai Biennále, Sepsiszentgyörgy
2015 • Román Kulturális Központ, Párizs
2016 • IV. Székelyföldi Grafikai Biennále, Sepsiszentgyörgy
2016 • Retrospectiva Soleil de l'Est, ARCUB, Bukarest

Levente ALBERT

14 mai 1959, Cârța

Din 1986 participă în mod regulat la expoziții din țară și din străinătate cu grafică creată cu tehnică mixtă, instalație și pictură. Lucrează ca fotojurnalist la ziarul Háromszék editat la Sfântu Gheorghe. Din 1996 este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, din 2012 este membru al asociației Soleil de l'Est din Franța.
Din 2017 este membru al Breslei Barabás Miklós.

EXPOZIȚII INDIVIDUALE:
1992 • Galeria de Artă, Sfântu Gheorghe
1994 • Galeria Castel, Veszprém (în colaborare cu Mihály Vargha)
1998 • Casa Speranței, Brașov
2010 • Galeria din Grajd, Arcuș (în colaborare cu Alpár Péter)
2011 • Armata de rugină, Spațiul de Artă Contemporană „MAGMA", Sfântu Gheorghe
2015 • Romcsíptető, Parc, Sfântu Gheorghe

EXPOZIȚII DE GRUP (selecție):
1986 • Pasărea – expoziție tematică, Spațiul Expozițional de Artă Contemporană, Sfântu Gheorghe
1988-1989 • Desen – Culoare – Formă, Spațiul Expozițional de Artă Contemporană, Sfântu Gheorghe
1990 • Casa – expoziție tematică, Spațiul Expozițional de Artă Contemporană, Sfântu Gheorghe
1991 • Médium2, expoziție internațională
1991 • AnnArt, festival de performance art, Lacul Sfânta Ana
1991 • Oriens I, schimb cultural din Europa de Est, Békéscsaba
1994 • Trienala de la Osaka, Osaka, Japonia
1995 • Art Addiction, Stockholm, Suedia
1996 • Corpus, Muzeul Vasarely, Budapesta
1996 • Expoziție de sculptură, Galeria Delta, Arad
1998 • Artexpo, Műcsarnok, Budapesta
2001 • Salon Național, București
2004 • Galeria Pelikán, Székesfehérvár
2005 • Rădăcini, expoziție și simpozion de artă plastică finlandeză, bulgară, transilvăneană, maghiară, Balatonalmádi
2008 • Expoziție şi simpozion internațional, Kaarja, Turku, Finlanda
2009 • Alb-negru, expoziție tematică, Galeria de Artă „Gyárfás Jenő", Sfântu Gheorghe
2010 • Expoziție şi simpozion internațional, Arjang, Suedia
2011 • Expoziție şi simpozion finlandez, suedez, transilvănean, Galeria de Artă „Gyárfás Jenő", Sfântu Gheorghe
2011-2014 • Artă Grafică din România, Casa Artelor, București
2013 • Chateau de Trousse-Barriere, Briare, Franța
2014 • Sala de expoziție a Institutului Cultural Român, Bruxelles
2014 • III. Bienala de Grafică din Ținutul Secuiesc, Centrul Artistic Transilvănean, Sfântu Gheorghe
2015 • Institutul Cultural Român, Paris
2016 • IV. Bienala de Grafică din Ținutul Secuiesc, Sfântu Gheorghe
2016 • Retrospectiva Soleil de l'Est, ARCUB, București

Levente ALBERT

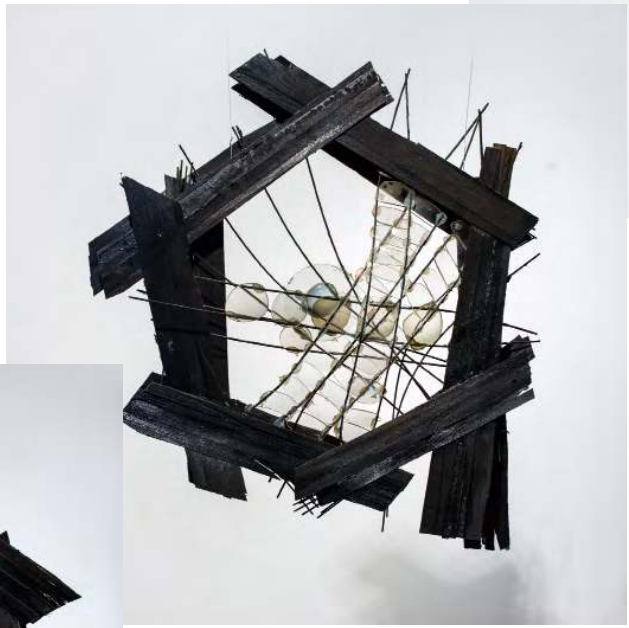
14 May 1959, Cârța

Since 1986 he has been regularly participating in exhibitions in the country and abroad with graphics created with mixed technique, installations and paintings. He works as a photojournalist for the Háromszék newspaper edited in Sfântu Gheorghe. Since 1996 he has been member of the Romanian Artists' Union; since 2012 he has been member of the association Soleil de l'Est from France. Since 2017 he has been member of the Barabás Miklós Guild.

INDIVIDUAL EXHIBITIONS:
1992 • Art Gallery, Sfântu Gheorghe
1994 • Castle Gallery, Veszprém (in colaboration with Mihály Vargha)
1998 • House of Hope, Brașov
2010 • Stable Gallery, Arcuș (in colaboration with Alpár Péter)
2011 • Rust Army, MAGMA Contemporary Art Space, Sfântu Gheorghe
2015 • Ruin Clip, Park, Sfântu Gheorghe

GROUP EXHIBITIONS (selection):
1986 • The Bird – thematic exhibition, Contemporary Gallery, Sfântu Gheorghe
1988-1989 • Drawing – Colour – Form, Contemporary Gallery, Sfântu Gheorghe
1990 • The House – thematic exhibition, Contemporary Gallery, Sfântu Gheorghe
1991 • Médium2, international festival
1991 • AnnArt, performance art festival, Saint Anne Lake
1991 • Oriens I, Eastern European cultural exchange, Békéscsaba
1994 • Osaka Triennial, Osaka, Japan
1995 • Art Addiction, Stockholm, Sweden
1996 • Corpus, Vasarely Museum, Budapest
1996 • Exhibition of Sculpture, Delta Gallery, Arad
1998 • Artexpo, Műcsarnok, Budapest
2001 • National Salon, Bucharest
2004 • Pelikán Gallery, Székesfehérvár
2005 • Roots, exhibition and symposium of art from Finland, Bulgaria, Transylvania and Hungary, Balatonalmádi
2008 • International Exhibition and Symposium, Kaarja, Turku, Finland
2009 • Black-and-White, thematic exhibition, "Gyárfás Jenő" Art Gallery, Sfântu Gheorghe
2010 • International Exhibition and Symposium, Arjang, Suedia
2011 • Finnish, Swedish and Transylvanian Exhibition and Symposium, "Gyárfás Jenő" Art Gallery, Sfântu Gheorghe
2011-2014 • Graphic Art from Romania, GR, House of Art, Bucharest
2013 • Chateau de Trousse-Barriere, Briare, France
2014 • Exhibition hall of the Romanian Cultural Institute, Brussels
2014 • III. Graphic Art Biennial of Szeklerland, Transylvanian Art Centre, Sfântu Gheorghe
2015 • Romanian Cultural Institute, Paris
2016 • IV. Graphic Art Biennial of Szeklerland, Sfântu Gheorghe
2016 • Retrospectiva Soleil de l'Est, ARCUB, Bucharest

FÉNYMALOM / MOARA LUMINII / MILL OF LIGHT / 2013 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 204 x 67 cm

ANONYMUS / 2012 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 160 x 120 cm

OLDÓDÓ FORMÁK I. / FORME SOLUBILE I. / DISSOLUBLE FORMS I. / 2012 – 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

OLDÓDÓ FORMÁK II. / FORME SOLUBILE II. / DISSOLUBLE FORMS II. / 2012 – 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

OLDÓDÓ FORMÁK III. / FORME SOLUBILE III. / DISSOLUBLE FORMS III. / 2012 – 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

OLDÓDÓ FORMÁK IV. / FORME SOLUBILE IV. / DISSOLUBLE FORMS IV.
2012 – 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

OLDÓDÓ FORMÁK V. / FORME SOLUBILE V. / DISSOLUBLE FORMS V.
2012 – 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

OLDÓDÓ FORMÁK VI. / FORME SOLUBILE VI. / DISSOLUBLE FORMS VI. / 2012 – 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

OLDÓDÓ FORMÁK VII. / FORME SOLUBILE VII. / DISSOLUBLE FORMS VII.
2012 – 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

OLDÓDÓ FORMÁK VIII. / FORME SOLUBILE VIII. / DISSOLUBLE FORMS VIII.
2012 – 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

PÁRHUZAMOS TÖRTÉNETEK II. / ACȚIUNI PARALELE II. / PARALLEL ACTION II. / 2015 – 2017 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 112 x 169 cm

PÁRHUZAMOS TÖRTÉNETEK III. / ACȚIUNI PARALELE III. / PARALLEL ACTION III. / 2015 – 2017 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 100 x 173 cm

PÁRHUZAMOS TÖRTÉNETEK I. / ACȚIUNI PARALELE I. / PARALLEL ACTION I.
2015 – 2017 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 106 x 273 cm

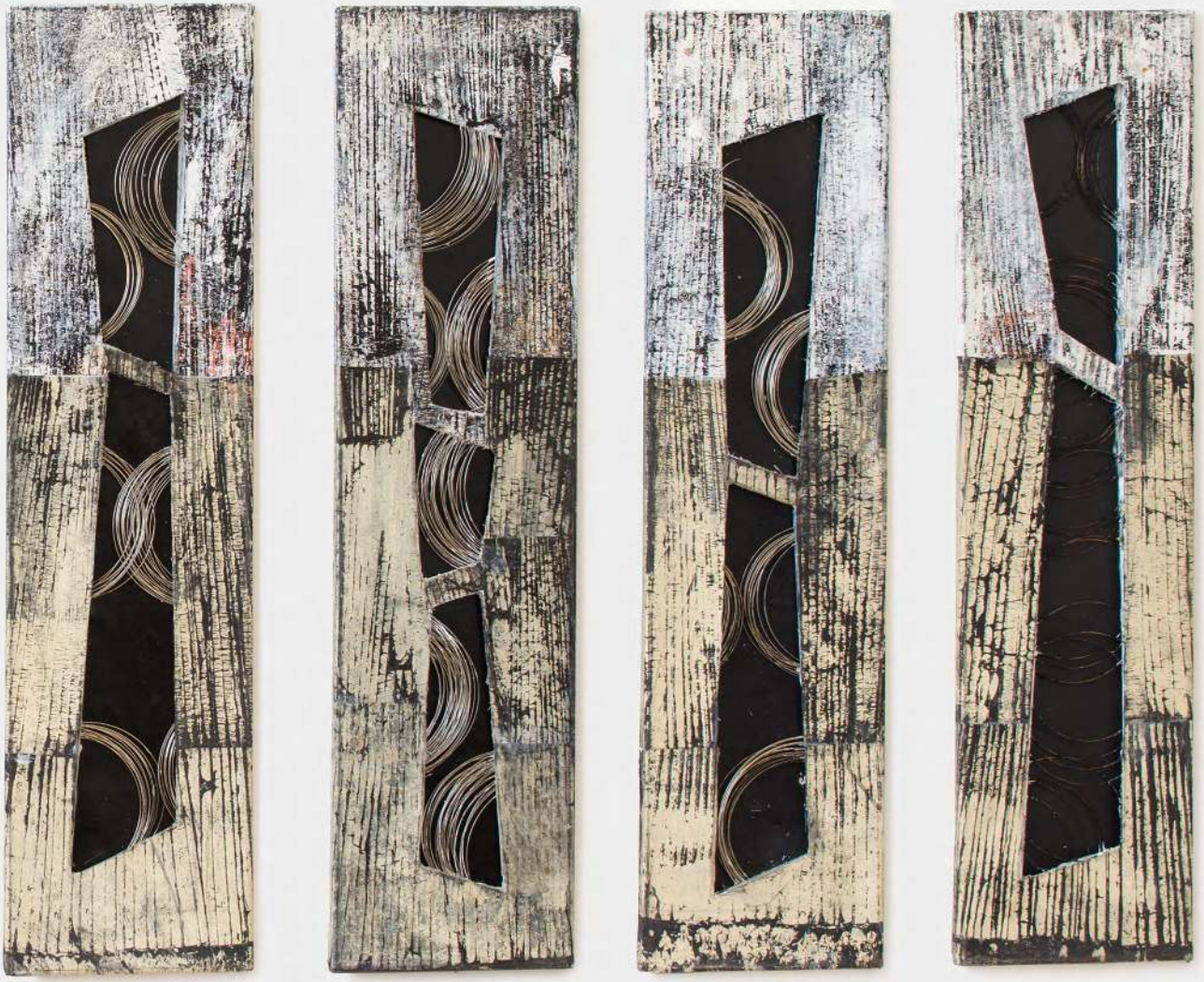

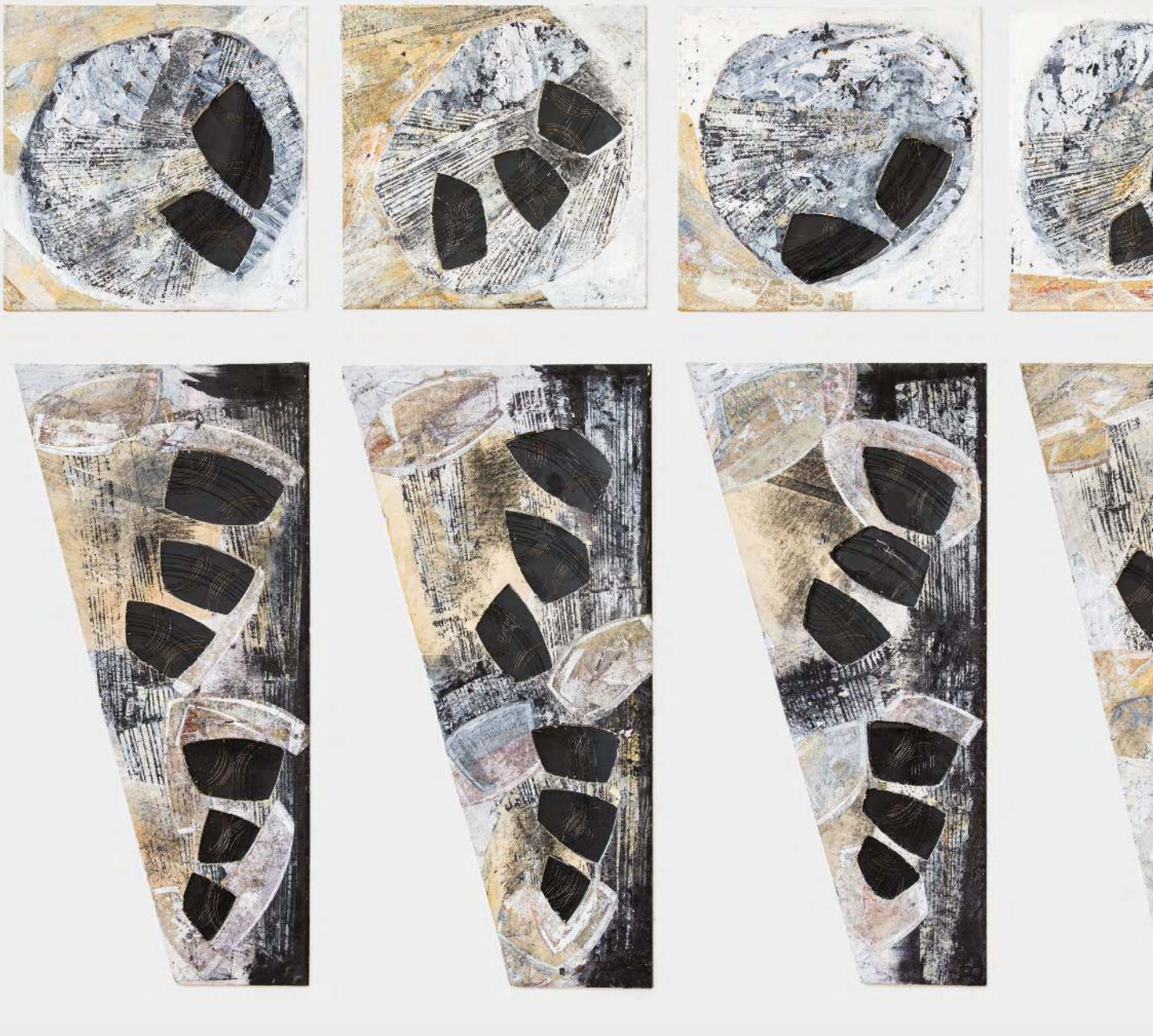
PÁRHUZAMOS TÖRTÉNETEK IV. / ACȚIUNI PARALELE IV. / PARALLEL ACTION IV.
2015 – 2017 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 90 x 275 cm

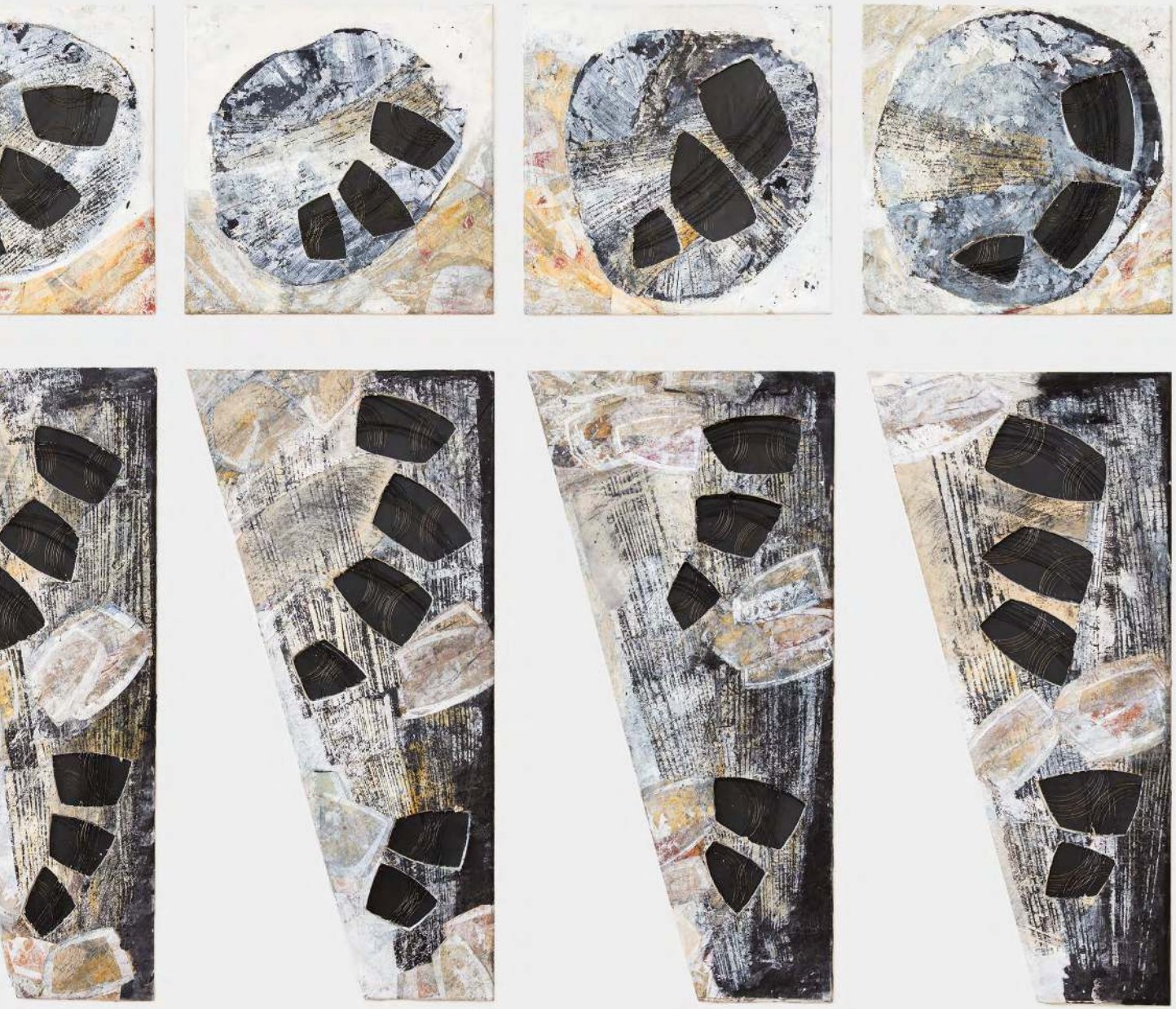

FÉNYTÖRŐK / REFRACTOARE / REFRACTORS / 2015 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 8 / 80 x 20 cm

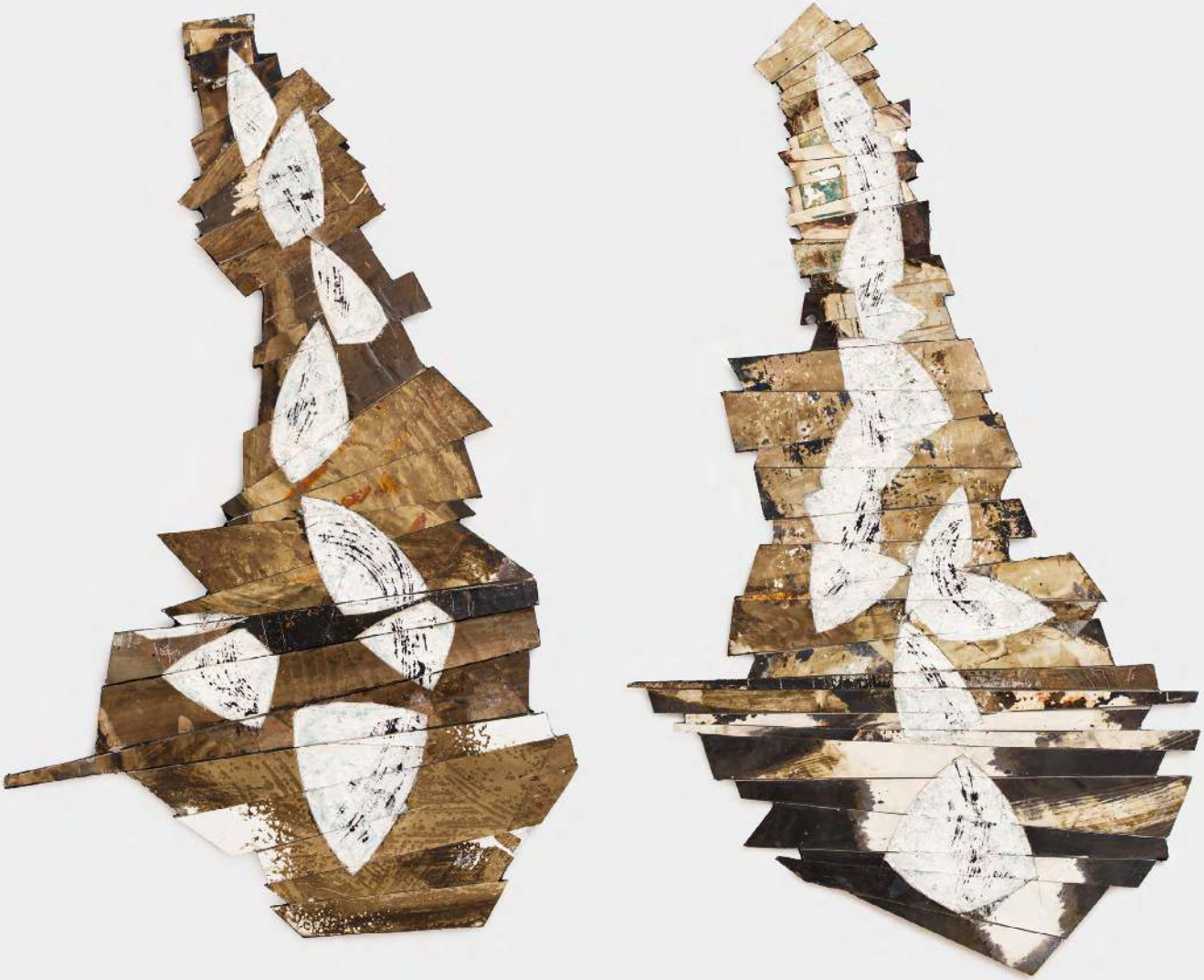

SOR / ȘIR / ROW / 2016 – 2017 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 7 / 180 x 50 cm

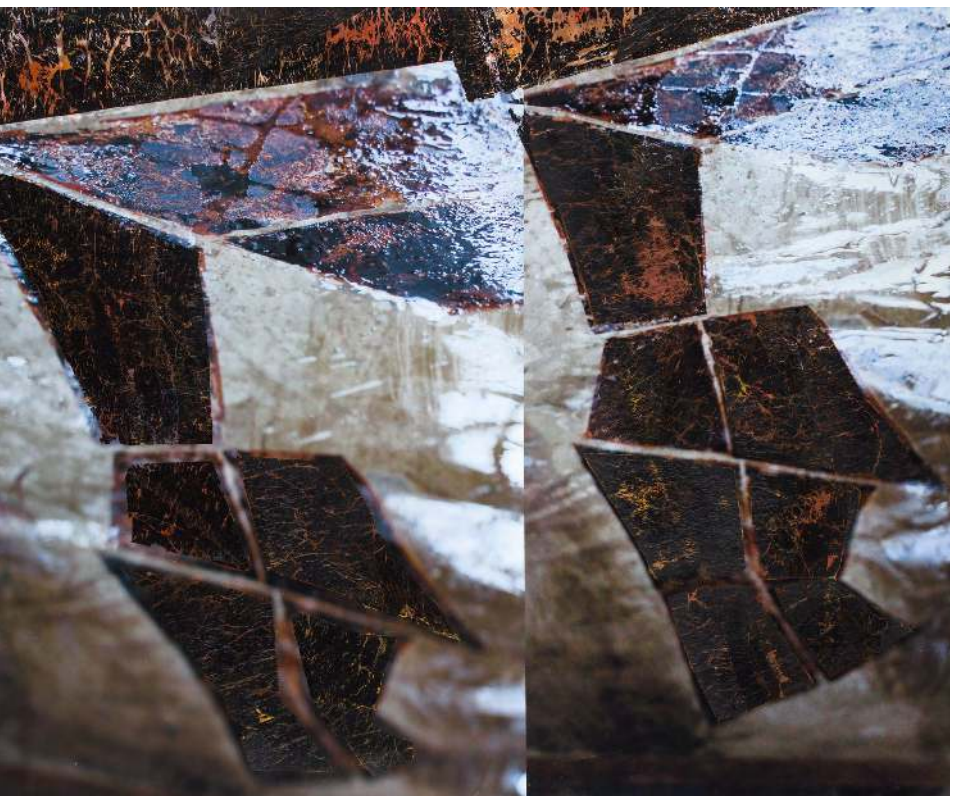
POROS ALAKOK I. II. III. / FIGURI PRĂFUITE I. II. III. / DUSTY SHAPES I. II. III. / 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 145 x 55 cm, 135 x 38 cm, 143 x 52 cm

RÉTEGÉRZÉKELŐK I. II. / SENZORI DE STRATURI I. II. / LAYER SENSORS I. II. / 2016 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 107 x 66 cm, 133 x 75 cm

OLDÓDÓ FORMÁK IX. / FORME SOLUBILE IX.
DISSOLUBLE FORMS IX. / 2017 / vegyes technika
tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

OLDÓDÓ FORMÁK X. / FORME SOLUBILE X.
DISSOLUBLE FORMS X. / 2017 / vegyes technika
tehnică mixtă / mixed technique / 120 x 100 cm

ÁRNYÉKTÖRÉS / FRACȚIE DE UMBRĂ / SHADE FRACTION / 2017 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 210 x 100 cm

ÁRNYKÉPEK TOJÁSSAL / SILUETĂ CU OU / SILHOUETTE WITH EGG / 2017 / vegyes technika / tehnică mixtă / mixed technique / 245 x 200 cm

VARGHA Mihály

1961. november 12., Kézdivásárhely

1984–1988 Jászvárosi Képzőművészeti Egyetem.
1988–1989-ben a piski márványfeldolgozóban dolgozott.
1990-től a Székely Nemzeti Múzeum alkalmazottja, 2007 óta az igazgatója.
2013-tól a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.
2011-ben Pro Cultura Hungarica díjat kap, 2014-ben kitüntetik a Magyar Köztársaság Tisztikeresztjével.

SZIMPÓZIUMOK, MŰVÉSZTELEPEK (válogatás):
1995 • Institute of Arts, Detroit (Amerikai Egyesült Államok), Royal Oak
2002 • Treaskulptur Symposium, Hojer (Dánia)
2003 • Sculpture Symposium, Chateau, Morges (Dánia)
2007 • Természetesen – nemzetközi szimpózium, Nagyatád
2008 • Hidak–Bridges, nemzetközi szimpózium, Karjaa, kiállítás: Cultural Centre, Turku (Finnország)
2010 • Hidak–Bridges, nemzetközi szimpózium, Arjang (Varmland, Svédország)

EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK (válogatás):
1991 • Kézdivásárhely, Céhtörténeti Múzeum; Sepsiszentgyörgy, Új Galéria
1994 • Veszprém, Várgaléria (Albert Leventével)
1995 • Detroit Institute of Art (Amerikai Egyesült Államok)
2006 • Maszk, Balatonfüred, Kerektemplom Galéria; Westwerk Gallery, Hamburg
2016 • Bálványok – Forrás Galéria, Budapest

FONTOSABB CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK (válogatás):
1991, 1994, 1997 • Medium 2, 3, 4, Sepsiszentgyörgy, Képtár
1997, 1998, 1999 • Kisplasztikai Biennálé, Toyamura (Japán)
1999 • Központi Park, Ószandec / Stary Sacz (Lengyelország)
2014 • I. világháborús kiállítás, Budapest, Vigadó
2015 • Magyar Művészeti Akadémia kiállítása, Ljubljana (Szlovénia)
2015 • Októberi emlékezés, A Magyar Művészeti Akadémia kiállítása, Budapest, Vigadó

KÖZÖSSÉGI MEGBÍZÁSRA ÉS MAGÁN MEGRENDELÉSRE KÉSZÍTETT MŰVEK (válogatás):
1994 • Szárazajta, Mártíremlékmű – bazalt, gyep, 350x500x500 cm
2004 • Sepsiszentgyörgy, Csereyné Zathureczky Emília – bronz, 80 cm
2006 • Sepsiszentgyörgy, In memoriam 1956 – andezit, bronz, 230x120x30 cm
2009 • Kisbacon, Benedek Elek – bronz, fém, fa, 160x200x100 cm
2010 • Sepsiszentgyörgy, Gyárfás Jenő – bronz, 230x100x50 cm
2012 • Sepsiszentgyörgy, Szabadság tér, Márton Áron püspök – egész alakos, bronz

Mihály VARGHA

12 noiembrie 1961, Târgu Secuiesc

1984–1988 Universitatea de Arte Iași.
În perioada1988–1989 a lucrat în fabrica de prelucrare a marmurei din Simeria.
Din 1990 este angajat al Muzeului Național Secuiesc, din 2007 director.
Din 2013 este membru ordinar al Academiei Maghiare de Artă.
În 2011 a fost distins cu premiul Pro Cultura Hungarica; în 2014 i-a fost acordată
Crucea de Ofițer a Republicii Ungare.

SIMPOZIOANE, TABERE DE CREAȚIE (selecție):
1995 • Institute of Arts, Detroit (United States of America), Royal Oak
2002 • Treaskulptur Symposium, Hojer (Danemarca)
2003 • Sculpture Symposium, Chateau, Morges (Danemarca)
2007 • În mod natural – simpozion internațional, Nagyatád
2008 • Hidak–Bridges, simpozion internațional, Karjaa, expoziție: Cultural Centre, Turku (Finlanda)
2010 • Hidak–Bridges, simpozion internațional, Arjang (Varmland, Suedia)

EXPOZIȚII INDIVIDUALE (selecție):
1991 • Târgu Secuiesc, Muzeul Breslelor; Sfântu Gheorghe, Galeria Nouă
1994 • Veszprém, Galeria Castel (în colaborare cu Levente Albert)
1995 • Detroit Institute of Art (United States of America)
2006 • Mască, Balatonfüred, Galeria Bisericii Rotunde; Westwerk Gallery, Hamburg
2016 • Idoli – Galeria Forrás, Budapesta

EXPOZIȚII DE GRUP MAI IMPORTANTE (selecție):
1991, 1994, 1997 • Medium 2, 3, 4, Sfântu Gheorghe, Galeria de Artă
1997, 1998, 1999 • Bienala de Plastică Mică, Toyamura (Japonia)
1999 • Parcul Central, Stary Sacz (Polonia)
2014 • Expoziție despre Primul Război Mondial, Budapest, Vigadó
2015 • Expoziția Academiei Maghiare de Artă, Ljubljana (Slovenia)
2015 • Comemorare de octombrie, Expoziția Academiei Maghiare de Artă, Budapesta, Vigadó

LUCRĂRI DE ARTĂ REALIZATE LA COMENZI COMUNITARE ȘI PRIVATE (selecție):
1994 • Aita Seacă, Monument al Martirilor – bazalt, gazon, 350x500x500 cm
2004 • Sfântu Gheorghe, Emília Csereyné Zathureczky – bronz, 80 cm
2006 • Sfântu Gheorghe, In memoriam 1956 – andezit, bronz, 230x120x30 cm
2009 • Bățanii Mici, Elek Benedek – bronz, metal, lemn, 160x200x100 cm
2010 • Sfântu Gheorghe, Jenő Gyárfás – bronz, 230x100x50 cm
2012 • Sfântu Gheorghe, Piața Libertății, Episcopul Áron Márton – statuie, bronz

Mihály VARGHA

12 November 1961, Târgu Secuiesc

1984–1988 University of Arts Iași.
In 1988–1989 he worked in the marble processing factory from Simeria.
Since 1990 he has been employed by the Székely National Museum, since 2007 director.
Since 2013 – ordinary member of the Hungarian Academy of Art.
In 2011 he was awarded the Pro Cultura Hungarica prize; in 2014 he was awarded the Officer's Cross of the Hungarian Republic.

SYMPOSIA, ART CAMPS (selection):
1995 • Institute of Arts, Detroit (United States of America), Royal Oak
2002 • Treaskulptur Symposium, Hojer (Denmark)
2003 • Sculpture Symposium, Chateau, Morges (Denmark)
2007 • Naturally – international symposium, Nagyatád
2008 • Hidak–Bridges, international symposium, Karjaa, exhibition: Cultural Centre, Turku (Finland)
2010 • Hidak–Bridges, international symposium, Arjang (Varmland, Sweden)

INDIVIDUAL EXHIBITIONS (selection):
1991 • Târgu Secuiesc, Guild History Museum; Sfântu Gheorghe, New Gallery
1994 • Veszprém, Castle Gallery (in colaboration with Levente Albert)
1995 • Detroit Institute of Art (United States of America)
2006 • Mask, Balatonfüred, Round Church Gallery; Westwerk Gallery, Hamburg
2016 • Idols – Forrás Gallery, Budapest

MAJOR GROUP EXHIBITIONS (selection):
1991, 1994, 1997 • Medium 2, 3, 4, Sfântu Gheorghe, Art Gallery
1997, 1998, 1999 • Small Sculpture Biennial, Toyamura (Japan)
1999 • Central Park, Stary Sacz (Poland)
2014 • Exhibition on World War I Budapest, Vigadó
2015 • Exhibition of the Hungarian Academy of Art, Ljubljana (Slovenia)
2015 • Remembrance in October, Exhibition of the Hungarian Academy of Art, Budapest, Vigadó

ARTWORKS CREATED ON COMMUNITY COMMISSION AND PRIVATE ORDER (selection):
1994 • Aita Seacă, Martyr Monument – basalt, lawn, 350x500x500 cm
2004 • Sfântu Gheorghe, Emília Csereyné Zathureczky – bronze, 80 cm
2006 • Sfântu Gheorghe, In memoriam 1956 – andesite, bronze, 230x120x30 cm
2009 • Bățanii Mici, Elek Benedek – bronze, metal, wood, 160x200x100 cm
2010 • Sfântu Gheorghe, Jenő Gyárfás – bronze, 230x100x50 cm
2012 • Sfântu Gheorghe, Libertății square, Bishop Áron Márton – whole figure, bronze

FEJ II. / CAP II. / HEAD II. / 2000 / fa / lemn / wood / 70 x 40 x 35 cm

TRAGIKUS MASZK / MASCĂ TRAGICĂ / TRAGIC MASK / 1992 / fa / lemn / wood / 65 x 50 x 25 cm

ARC / CHIP / FACE / 2005 / fa / lemn / wood / 80 x 15 x 15 cm

VIDÁM INDIÁN / INDIAN VOICE / CHEERFUL INDIAN / 2012 / fa /lemn / wood / 110 x 25 x 25 cm

GYŐZTES / ÎNVINGĂTOR / WINNER / 2014 / fa / lemn / wood / 100 x 15 x 10 cm

ÜREGES BÁLVÁNY / IDOL SCORBUROS / FA / SCOOPED IDOL / 2015 / lemn / wood / 180 x 90 x 50 cm

BÁLVÁNY / IDOL / 2015 / fa / lemn / wood / 210 x 90 x 40 cm

LIDÉRC / STRIGOI / HOBGOBLIN / 2016 / fa / lemn / wood / 163 x 36 x 25 cm

EGYÜTT / ÎMPREUNĂ / TOGETHER / 2016 / fa / lemn / wood / 55 x 37 x 21 cm

IMA I. / RUGĂCIUNE I. / PRAYER I. / 2015 / fa / lemn / wood / 43 x 10 x 17 cm

MENEDÉK/ ADĂPOST / SHELTER / 2016 / fa / lemn / wood / 35 x 25 x 20 cm

KONSTELLÁCIÓ / CONSTELAȚIE / CONSTELLATION /2016 / fa / lemn / wood / 190 x 65 x 45 cm

SÁMÁNNÉ II. / SOȚIA ȘAMANULUI II. / THE SHAMAN'S WIFE / 2016 / fa / lemn / wood / 200 x 110 x 70 cm

FANTOM / FANTOMĂ / PHANTOM / 2016 / fa / lemn / wood / 172 x 39 x 14 cm

MANCS / LABĂ / PAW / 2015 / fa / lemn / wood / 120 x 16 x 10 cm

SZAKADÁS / RUPTURĂ / TEAR / 2014 / fa / lemn / wood / 139 x 40 x 37 cm

ISZONY I. / AVERSIUNE I. / SHUDDER I. / 2016 / fa / lemn /wood / 53 / 59 / 33 cm

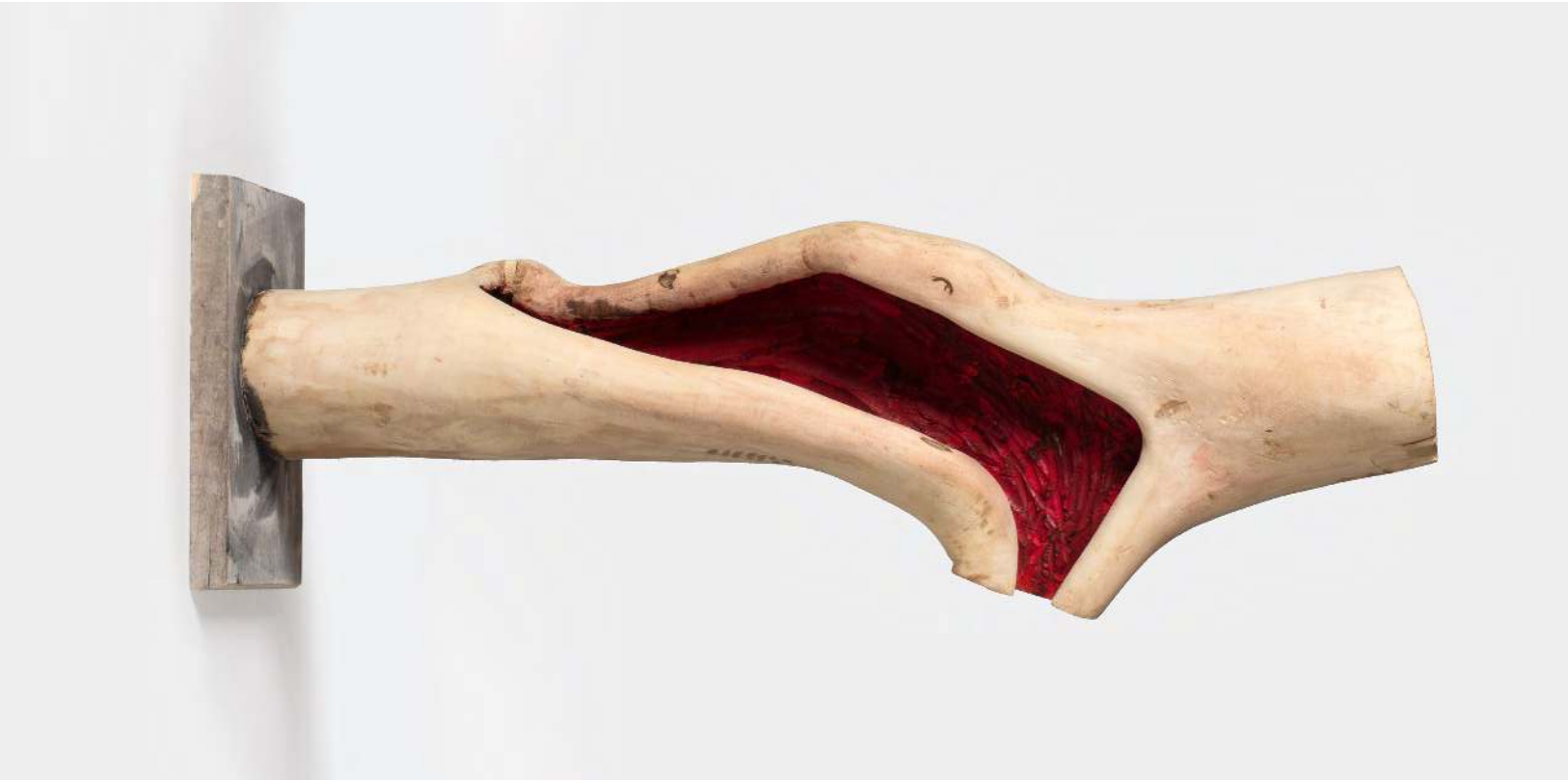
ISZONY II. / AVERSIUNE II. / SHUDDER II. / 2016 / fa / lemn / wood / 71 x 50 x 27 cm

TEST / CORP / BODY / 2016 / fa / lemn / wood / 66 x 41 x 36 cm

SEB / RANĂ / WOUND / 2016 / fa / lemn / wood / 72 x 24 x 19 cm

OSTINATO

ERDÉLYI MŰVÉSZETI KÖZPONT

Sepsiszentgyörgy
2017. április 28. – május 28.

© Albert Levente, 2017
© Vargha Mihály, 2017
© Muladi Brigitta, 2017
© Erdélyi Művészeti Központ, 2017

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás,
nyilvános előadás, rádió- és televízióadás, valamint a fordítás jogát.

A kiállítást rendezte és a katalógust szerkesztette Vécsi Nagy Zoltán művészettörténész.
Munkatársak: Jakab Ágnes, Péter Eszter, Jakabfi Edit

Fordító: Pieldner Jutka, Pieldner Martin
Szöveggondozás: Farkas Kinga
Borítóterv, műszaki szerkesztés, tipográfia: Kusztos Attila
Fotók: Barabás Zsolt, Kusztos Attila, Sulyok Miklós

Nyomtatta / Tipărit la / Printed by: Magic Print Srl., Onești
ISBN 978-973-0-24220-1

A kiadvány megjelenését támogatták:

Bethlen Gábor Alapkezelő Nonprofit Zrt.
Sepsiszentgyörgy Polgármesteri Hivatala
Kovászna Megye Tanácsa
Erdélyi Művészeti Központ Egyesület
RMDSZ Kulturális Autonómia Tanács